

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/161/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716208086
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716208086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou č.k. 11C 100/2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nerozhodnutia tunajšieho súdu ako aj exekučného súdu o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v príslušnej exekučnej veci v zákonom stanovenej lehote.

2. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 9C 59/2012-14 zo dňa 12. 12. 2012 spojil na spoločné konania viaceré veci, vedené pred Okresným súdom vo Zvolene, medzi ktorými bola aj vec 11C 100/2012.

3. Následne na to Okresný súd svojím uznesením žalobu, pôvodne vedenú pod spisovou značkou 11C 100/2012 vylúčil na samostatné konanie.

4. Následne pôvodne vedená vec pod spisovou značkou 11C 100/2012 bola zapísaná pod spisovú značku 13C 161/2016.

5. Vo svojej žalobe žalobca uviedol, že písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku sa domáhal vykonania exekúcie voči dlžníkovi Rastislavovi Kováčikovi. Po podaní návrhu bola spísaná žiadosť podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku na zmenu v osobe exekútora. Po podaní tejto žiadosti očakával, že exekučný súd svojou činnosťou poskytne mu súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a že dôjde k reálnej exekútor rozhodnutím exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote. Náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy požadoval z toho dôvodu, že nebolo v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote rozhodnuté o jeho návrhu ako oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd aj napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu v jednotlivých exekučných veciach na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu navrhol, aby si súd pripojil a oboznámil sa s príslušným exekučným spisom. Postup exekučného súdu hodnotil za nesprávny a v rozpore so zákonom, pričom neexistuje podľa neho

okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať v exekučných veciach nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Týmto mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o tejto zmene, resp. o tomto návrhu.

Z titulu majetkovej škody si uplatnil sumu 185,- Eur. Okrem toho si uplatnil z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1 438,32 Eur. Nemajetkovú ujmu v peniazoch žiadal tým, že boli ohrozené jeho očakávania, že nastanú účinky predpokladané v § 44 ods.8 Exekučného poriadku a teda správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky v jednotlivých exekučných veciach. Neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil za vnútorné zásahy do jeho spoločnosti za ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie jeho pohľadávok v jednotlivých exekučných veciach.

6. Žalovaná dňa 09.04.2013 doručila k spojeným návrhom vyjadrenie zo dňa 03.04.2013, v ktorom namietala dôvodnosť uplatňovaných nárokov v jednotlivých veciach. Uviedla, že navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, keď najmä odkazuje na exekučné spisy, ale v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať práve navrhovateľ. S návrhom nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si uplatňuje navrhovateľ náhradu škody, keď v návrhoch sa tieto tituly prelínajú a jednoznačne tiež neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok. Poukázala tiež vo vyjadrení nato, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní exekučného súdu. Túto právomoc majú predsedovia súdov ako aj ústavný súd SR. Nároky uplatňované v tomto konaní považovala za predčasne uplatnené nad rámec spojeného konania vzhľadom k tomu, že neboli uplatnené v lehote na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. Nebola zo strany navrhovateľa tiež poskytnutá žiadna súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým bola zmarená akákoľvek možnosť prerokovať nároky na náhradu škody, i keď o prerokovanie navrhovateľ požiadal. V tejto súvislosti odporkyňa poukázala aj na rozhodnutie NS SR ako aj Ústavného súdu SR. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote možno vychádzať podľa odporkyne len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, prípadne rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, prípadne z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z týchto dôvodov mala odporkyňa zato, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup v spočívajúci v existencii prietahov. K materiálnej škode ako k paušálnej sume zdôraznila, že podľa § 17 ods.1 zákona č. 514/2003 sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody preto je nevyhnutné zo strany navrhovateľa preukázať existenciu škody a jej výšku, pričom vyčíslenie škody zo strany navrhovateľa nie je preukázané, je hypotetické bez preukázania skutočnej škody, ktorá navrhovateľovi v tejto súvislosti mala vzniknúť. Postup navrhovateľa považoval za účelový, keď tento požadoval len paušálne sumy ako majetkové škody za spomínané činnosti navrhovateľa, ktoré mal vykonať v súvislosti s jednotlivými exekučnými vecami. V súvislosti s nemajetkovou ujmu odporkyňa poukázala na § 17 ods.2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď aj tu mala zato, že nárok je nedôvodný, keď navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mu mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Navyše uviedla, že navrhovateľ ako aj jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, praktiky boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľov, voči ktorým navrhovateľ uplatňoval rôzne nároky, keď v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky spotrebiteľských zmlúv, ako spoločnosť využívajúca slabé finančné a právne vedomie nízko príjmových osôb, spotrebiteľov. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovala spojené návrhy v celom rozsahu za nedôvodné a žiadala ich v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná si uplatnila právo na náhradu trov konania.

7. Súd z exekučného spisu spisová značka 11Er 2576/2003 (Ex 294/03 súdny exekútor JUDr. Jozef Matejov) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému Rastislav Kováčik na tunajší súd dňa 14. 10. 2003. Okresný súd vo veci vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 15. 10. 2003. Okresnému súdu Zvolen dňa 8. 10. 2007 bol doručený návrh oprávneného na zmenu exekútora zo dňa 2. 10. 2007. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 11Er 2576/2003-13 zo dňa 3. 12. 2009 vyhlásil exekúciu za neprípustnú s tým, že toto uznesenie sa stalo právoplatným dňa 20. 1. 2010. Oprávneným svojou žiadosťou zo dňa 21. 1. 2010 žiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú. Súčasne podal aj odvolanie proti uzneseniu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú. Okresný súd Zvolen svojím uznesením č.k 11Er 2576/2003-27 zo dňa 1. 4. 2010, ktoré sa stalo právoplatným 2. 7. 2010 návrh oprávneného na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením 15CoE 312/2010-41 zo dňa 25. 11. 2010 odvolanie oprávneného odmietol.

8. Podľa § 3 ods.1 písm.d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem 3.časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

9. Podľa § 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

10. Podľa § 4 ods.1 písm.a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 9 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právo na chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

12. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

13. Podľa § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „ žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

14. Podľa § 16 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

15. Podľa § 17 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

16. Podľa § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

17. Podľa § 19 ods.1 prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

18. Podľa § 19 ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov.

19. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Pre

priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie 3 podmienok :

1./ nesprávny úradný postup

2./ vznik škody

3./ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom. V súdnej veci je to na navrhovateľovi.

„ Pojem“ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v § 9 ods.2 zákona č.514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladmo. Je však možné vyvodiť, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci.

Aktuálna právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako absolútna objektívna zodpovednosť. Nato aby vznikla právna zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, musia byť splnené určité zákonné podmienky, ktoré sa v právnej teórii v praxi označujú ako predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Konkrétne sa jedná o existenciu týchto predpokladov:

1./ porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon),

2./ nepriaznivý následok protiprávneho úkonu, resp. škodnej udalosti, ktorým je určitá škoda (ujma),

3./ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym úkonom), resp. právne relevantnou udalosťou spôsobujúcou škodu (škodnou udalosťou) a nepriaznivým následkom, teda ujmom (škodou). Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je protiprávnosť, resp. nezákonnosť, pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci. Protiprávnosti, resp. nezákonnosti sa orgán verejnej moci pri výkone moci môže dopustiť:

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nesprávnym úradným postupom,

c) rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody (za podmienok uvedených v § 7 zákona č. 514/2003 Z.z.) ,

d) rozhodnutím o treste, ochrane opatrení alebo rozhodnutím o väzbe (za podmienok uvedených v § 18 zákona č. 514/2003 Z.z.

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je vznik škody, ktorá sa prejavila u poškodeného vo forme majetkovej ujmy (vo forme skutočnej škody, ušlého zisku) alebo vo forme nemajetkovej ujmy.

Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou pri rozhodovaní alebo úradnom postupe, orgánu verejnej moci a vznikom škody. O uvedenú príčinnú súvislosť pôjde vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, pričom musí byť nesporné, že ak by nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, resp. nesprávnemu úradnému postupu nedošlo by ani k vzniku škody. Pretože zákonná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť od poškodeného sa pre úspešné uplatnenie nároku tejto zodpovednosti vyžaduje preukázanie vyššie uvedených zákonných predpokladov tejto zodpovednosti. Nie je teda zaťažujúcou povinnosťou preukazovať i zavinenie zodpovedného subjektu.

Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktorá je v rozpore so zákonom, resp. z jeho konkrétnym ustanovením. Nesprávnym úradným postupom je každý postup orgánu verejnej moci, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci a základnými právnymi princípmi. Aktuálna právna úprava v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza v demonštratívnom výpočte prípady, ktoré sa považujú za nesprávny úradný postup, konkrétne ide o porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, o nečinnosť, o zbytočné prieťahy v konaní alebo o iný nezákonný zásah do práv a do právom zachránených záujmov fyzických a právnických osôb. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podmienkou na aplikáciu § 9 zákona č.514/2003 Z.z. je to, aby štát (prostredníctvom svojich orgánov alebo iných orgánov verejnej moci) vystupoval ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v prípade tejto zodpovednosti sa vyžaduje

existencia všeobecných predpokladov škody a to vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

20. Podľa § 238 ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ Exekučný poriadok“), konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005 ak odsek 2 neustanovuje inak.

21. Podľa § 44 ods.6 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.8.2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

22. Podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

23. Podľa § 44 ods.9 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

24. Podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2010 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

25. Podľa § 44 ods.9 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2010 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

26. Žalobca sa v predmetnom súdnom konaní domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý videl v tom, že rozhodnutie o zmene exekútora nebolo vydané v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či došlo v príčinnej súvislosti s týmto k prietahom v konaní, pretože otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v článku 48 ods.2 Ústavy SR je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu a to najmä podľa týchto 3 základných kritérií: zložitost' veci, správanie sa účastníka a postup súdu (napr. I ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

27. Súd v tomto konaní zisťoval, či bola alebo nebola dodržaná zákonná 30-dňová lehota, ak nebola dodržaná, tak z akého dôvodu, a či v súvislosti s prípadným nedodržaním lehoty mohla navrhovateľovi vzniknúť škoda ako majetková ujma a škoda ako nemajetková ujma.

28. Z pripojených exekučných spisov mal súd zato, že exekučný súd postupoval v zmysle zákonných ustanovení Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom pre tú, ktorú vec. Po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora, exekučný súd vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a doručenie exekučného spisu, resp. vyzval rozhodcovský súd k doručeniu ďalších dokladov

(zmluvy o úvere s prílohami) a následne vo veci rozhodol tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel alebo vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil.

29. Z exekučného spisu 11Er 2576/2003 súd zistil, že po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora exekučný súd vo veci rozhodol tak, že vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným.

30. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánu verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísanými právnymi normami pre konanie orgánov verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu za škodu bez ohľadu na zavinenie, ktoré predpokladá splnenie súčasne 3 podmienok a to: nesprávny úradný postup príslušného orgánu, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodnutím buď vôbec nemusí súvisieť alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý však bezprostredne v obsahu rozhodnutia sa neodrazí. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť vyhodnotená i z hľadiska účelu, ktorému dosiahnutie postup orgánu verejnej moci smeruje. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal súd zato, že nárok navrhovateľa v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu je neopodstatnený. Vychádzal z exekučného spisu 11Er 2576/2003, z ktorého vyplýva, že súd vo veci rozhodol tak, že vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 20. 1. 2010. Sice nebolo rozhodnuté v lehote do 30 dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, avšak vo bol zachovaný zákonný postup pretože súd preskúmal prípustnosť vedenia exekúcie. Nakoľko exekučný súd exekúciu považoval za neprípustnú, rozhodol o jej neprípustnosti. Potom v taktom štádiu konania bolo nehospodárne a neúčelné rozhodovať o zmene súdneho exekútora.

31. Ohľadom prípadného prietahu sa v exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva nerozhodoval o sťažnosti na prietahy v konaní.

32. Úlohou exekučného súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, prípadne aj po lehote, než by malo byť vydané nespravodlivé rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. K rozhodnutiu sú potrebné podklady a bez potrebných podkladov nie je možné včas vo veci rozhodnúť. V danej veci súd preskúmal prípustnosť vedenia samotnej exekúcie. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda vznikla. Nepreukázal ani ďalšie skutočnosti uvádzané v žalobe, kde poukazoval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka vytýkaných prietahov v konaní v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko pojem zbytočné prietahy je pojmom autonómym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Konkrétne z exekučného spisu vyplýva, že sa jednalo o hromadné podania, ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v podstate v rovnaké dni. Na vybavenie takéhoto množstva podaní bolo potrebné nielen materiálne ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení, ktoré vybavujú a vybavovali príslušnú exekučnú agendu. Materiálne predpoklady pre uvedené neboli zabezpečené. Zo všetkých týchto dôvodov mal preto súd zato, že nárok žalobcu je neopodstatnený.

33. K nároku navrhovateľa uplatneného v súdnom konaní treba doplniť, že zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie

vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy bezprostredný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku tohto skúmať, či v komplexe v skutočnosti prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu, teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č.514/2003 len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúcim, teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Sám žalobca v konaní tvrdí, že mu vznikla škoda, mal by mať dôkazy, ktorými by ju preukázal a za daného stavu nie je zrejme ako mohlo dospieť k výške ním tvrdenej škody, keďže v tomto ohľade žiadne dôkazy nedokladal. Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na žalobcovi je preukázať svoje tvrdenia a všetky predpoklady zodpovednosti za škodu mimo zavinenia. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik tejto škody. Strany sporu majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uniesť dôkaz alebo poukázať na dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Tak ako je už vyššie konštatované, súd po oboznámení sa s pripojeným exekučným spisom mal za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu neopodstatnený. Na záver je však potrebné ešte uviesť, že samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom pre vznik insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je solventnosť už v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú rizikom každého podnikateľského subjektu, konkrétne i žalobcu, ktorý ako nebankový subjekt poskytuje spotrebiteľom aj nespotebiteľnom peňažné úvery, pôžičky. Nepochybne žalobcovi musela byť všeobecne známa táto skutočnosť vzhľadom na predmet jeho podnikania, keď tento podniká aj v oblasti poskytovania úverov z vlastných zdrojov. Žalobcovi musela byť známa skutočnosť, že v súvislosti s týmto musí niesť primerané podnikateľské riziko. Súd sa tiež nestotožnil s názorom žalobcu, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a s nárokom priznaným Ústavným súdom SR za priesťahy v konaní. Súd však nevidel dôvod aby sa nemajetkovou ujmu a jej výškou rovnako ako v prípade majetkovej škody vôbec zaoberal, keďže mal zato, že k vzniku škody ani nemajetkovej ujmy nedošlo.

Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nedodržaním lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora a prípadnou škodou. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a dôvodom na základe ktorých žalobu v celom rozsahu zamietol, súd nevykonával dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi a to konkrétne znaleckým posudkom pod poradovým č.1/2013 zo dňa 24.6.2013 vypracovaným znalcom Doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD., v ktorom malo byť úlohou znalca posúdiť, či je právom EÚ zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní, ktorý bol v originály založený na tunajšom súde pod Spr 1686/13 na základe podania spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 doručeného tunajšiemu súdu dňa 6.9.2013; a tiež znaleckým posudkom č.1/2014 zo dňa 17.01.2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave, v ktorom bolo úlohou znalca určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými priesťahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora, ktorý bol v origináli založený pod Spr. A/147/14, nakoľko všetky relevantné skutočnosti, ktoré súd považoval za potrebné preskúmať nato, aby mohol vo veci rozhodnúť, mal preukázané z ostatných dôkazov, ktoré v konaní vykonal.

Z uvedených skutkových a právnych dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Nakoľko v konaní mal plný úspech žalovaný, keďže súd žalobu žalobcu zamietol, súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a to podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 C.s.p. a § 362 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 C.s.p.).

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 C.s.p. (§ 360 ods.2 C.s.p.).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 C.s.p.).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 C.s.p.).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 C.s.p.).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 C.s.p.).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 C.s.p.).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 C.s.p.).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 C.s.p.).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 C.s.p.).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 C.s.p.).